

«Να ζείτε σαν άνθρωποι που ανήκουν στο φως. Γιατί η ζωή εκείνων που οδηγούνται από το Άγιο Πνεύμα διακρίνεται για την αγαθότητα, τη δικαιοσύνη και την αλήθεια» (Εφ 5,8-9)

Ο Παύλος απευθύνεται στην κοινότητα της Εφέσου, όπου έζησε, ευαγγελίστηκε και βαπτίστηκε. Βρίσκεται μάλλον στη Ρώμη, στη φυλακή, περίπου το έτος 62 μΧ, σε κατάσταση ταλαιπωρίας και όμως γράφει σ' αυτούς τους χριστιανούς, όχι τόσο για να επιλύσει τα προβλήματα της κοινότητας, όσο για να τους αναγγείλει την ομορφιά του θεϊκού σχεδίου για τη νεοσύστατη Εκκλησία.

Θυμίζει στους χριστιανούς της Εφέσου πως με το δώρο της πίστης και του βαπτίσματος, τα «σκοτάδια» που υπήρχαν έγιναν «φως» και τους εμπνέει για να ζουν σαν παιδιά φωτός. Για τον Παύλο πρόκειται για μια πορεία, για μια διαρκή ενδυνάμωση της πίστης που επιφέρει η γνωριμία με το Θεό και το θέλημά του για αγάπη. Θέλει λοιπόν να τους προτρέψει να ζουν την καθημερινή ζωή τους σύμφωνα με το κάλεσμα που έλαβαν: να είναι «μμητές του Πατέρα» (Εφ 5,1) σαν «αγαπημένα παιδιά» του: άγιοι, φιλεύσπλαχνοι.

«Να ζείτε σαν άνθρωποι που ανήκουν στο φως. Γιατί η ζωή εκείνων που οδηγούνται από το Άγιο Πνεύμα διακρίνεται για την αγαθότητα, τη δικαιοσύνη και την αλήθεια»

Το ίδιο και εμείς, χριστιανοί του 21^{ου} αιώνα, έχουμε καλεστεί να «είμαστε φως». Πώς να βαδίζουμε με ελπίδα, παρά τα σκοτάδια και τις αμφιβολίες;

Ο Παύλος συνεχίζει να μας ενθαρρύνει: είναι ο βιωμένος Λόγος του Θεού που μας φωτίζει και μας επιτρέπει να είμαστε «πηγή φωτός μέσα στον κόσμο» (Φιλ 2,15), γι' αυτή την ανθρωπότητα που έχει χάσει το δρόμο της.

«Σαν άλλος Χριστός, κάθε άνδρας και κάθε γυναίκα μπορούν να έχουν συμμετοχή [...] σε κάθε τομέα της ανθρώπινης δραστηριότητας: επιστήμες, τέχνες, πολιτική [...]. Ο Λόγος του Ιησού, όταν τον δεχόμαστε, μας διαπλάθει όλο και πιο πολύ σύμφωνα με τις σκέψεις του, τα αισθήματα και τη διδασκαλία του. Φωτίζει κάθε μας δραστηριότητα, επαναφέρει και διορθώνει κάθε έκφραση της ζωής μας [...]. Ο παλιός μας άνθρωπος² επιδιώκει να παραμένει στον εαυτό του, να ασχολείται με τα δικά του ενδιαφέροντα, ξεχνά αυτούς που βρίσκονται γύρω μας, αδιαφορεί για το κοινό καλό. Ας ανανεώσουμε λοιπόν στην καρδιά μας τη φλόγα

της αγάπης. Θα μας δώσει καινούργια μάτια για να κοιτάζουμε γύρω μας». (Chiara Lubich, Λόγος της Ζωής - Σεπτεμβρίου 2005)

«Να ζείτε σαν άνθρωποι που ανήκουν στο φως. Γιατί η ζωή εκείνων που οδηγούνται από το Άγιο Πνεύμα διακρίνεται για την αγαθότητα, τη δικαιοσύνη και την αλήθεια»

Το φως του Ευαγγελίου, βιωμένο από τα άτομα ή τις κοινότητες, φέρνει ελπίδα και ενδυναμώνει τους κοινωνικούς δεσμούς, ακόμη κι αν συμφορές όπως ο COVID προκαλούν πόνο και εντείνουν τη φτώχεια.

Στις Φιλιππίνες, όπως διηγείται ο Jun, στην έξαρση της πανδημίας, μια κοινότητα καταστράφηκε από πυρκαγιά και πολλές οικογένειες έχασαν τα πάντα: «Είμαστε φτωχοί, όμως η γυναίκα μου η Flor και εγώ είχαμε μεγάλη διάθεση να βοηθήσουμε. Ενημέρωσα γι' αυτή την κατάσταση μια ομάδα μοτοσικλετιστών στην οποία μετέχω και που και αυτοί υπέφεραν από την ίδια αιτία. Συγκεντρώσαμε κονσέρβες, ζυμαρικά, ρύζι και άλλα τρόφιμα για τα θύματα των πυρκαγιών. Συχνά απελπιστήκαμε, η γυναίκα μου κι εγώ, για ό,τι μας επιφύλασσε το μέλλον, αλλά θυμόμαστε τη φράση του Ευαγγελίου που λέει: «Όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει: όμως, όποιος χάσει τη ζωή του εξ αιτίας μου και εξ αιτίας του Ευαγγελίου, θα τη σώσει» (Μκ 8,35). Δεν είμαστε πλούσιοι, όμως πιστεύουμε πως πάντα έχουμε κάτι να μοιραστούμε με τους άλλους από αγάπη για το Χριστό και αυτή η αγάπη μας κάνει να δίνουμε με ειλικρίνεια και να εμπιστευόμαστε στην αγάπη του Θεού».

Πρέπει λοιπόν να αφεθούμε να φωτιστούμε μέχρι το βάθος της καρδιάς. Οι καλοί καρποί αυτής της πορείας – καλοσύνη, δικαιοσύνη και αλήθεια- είναι ευπρόσδεκτοι στα μάτια του Κυρίου και γίνονται μαρτυρία της ζωής του Ευαγγελίου, πολύ περισσότερο από τα λόγια.

Και ας μην ξεχνάμε την υποστήριξη που λαβαίνουμε από όλους αυτούς με τους οποίους μοιραζόμαστε αυτό το ιερό ταξίδι που είναι η ζωή. Το καλό που παίρνουμε, η αμοιβαία συγγνώμη που γευόμαστε, το μοίρασμα των υλικών και των πνευματικών αγαθών που μπορούμε να βιώνουμε: όλα αυτά είναι μια πολύτιμη βοήθεια που ανανεώνει την ελπίδα και μας καθιστά μάρτυρες.

Ο Ιησούς υποσχέθηκε: «Θα είμαι μαζί σας όλες τις ημέρες, ως τη συντέλεια του κόσμου» (Μτ 28,20). Ο Αναστημένος, πηγή της χριστιανικής ζωής μας, είναι πάντα μαζί μας μέσα στην κοινοτική προσευχή και στην αμοιβαία αγάπη, για να αναθερμάνει την καρδιά μας και να φωτίσει το πνεύμα μας.

Επιμέλεια: Οικουμενική διεθνής ομάδα
του Λόγου της Ζωής